

Overweging zondag 17 december 2023 JK Venlo

In de Adventstijd mogen we in de vieringen luisteren naar de voorspellingen van Jesaja, de profeet die de komst van de Messias voorspelt, de profeet van de toekomst bij uitstek. Elk jaar weer in deze periode worden wij ook opgeroepen zelf te werken aan deze toekomst.

In de weken vooraf aan Kerstmis staan we stil bij een visioen van een betere wereld.

Een betere wereld voor mensen dicht bij ons, maar ook voor hen mijlenver van ons af, mijlenver van onze manier van leven, mijlenver van onze opvattingen over wat een geslaagd leven is. Het is niet voor niets dat we in deze Adventstijd ook de Adventsactie hebben en zoals wij dat sinds decennia doen de Adventsactie van Solidaridad die dit jaar betreft de inzet van vrouwen voor betere en voedzame maaltijden voor hun kinderen, hun gezinnen.

De zorg om Welzijn is binnen de kerk, zeker binnen deze Jongerenkerk iets dat ons na aan het hart ligt. Aandacht voor welzijn, voor de 'armen' is de basis van de Sociale Leer van de Kerk want inzet voor en er zijn voor de mens aan de onderkant van de samenleving staat in de Sociale leer van de kerk centraal, is het uitgangspunt van de Sociale leer. Inzet voor hen geeft ons de kans om mensen in armoede, mensen met weinig kansen wat dichterbij ons hart te brengen, om handen en voeten te geven aan de Goed Nieuws Boodschap die over een goede week tot ons komt in dat Kind van Bethlehem, om geest en hart te zijn voor vele kwetsbare mensen.

Zorgen om de toekomst heeft iedere mens wel eens. Zorgen over hoe het verder moet in tijden waarin zoals het thema van de Vastenactie in 2024 luidt 'te moeten leven in een snel veranderende wereld.'

Zorgen om de toekomst van mensen die hier hun heil komen zoeken: vluchtelingen, asielzoekers, arbeidsmigranten waar heden ten dage de kranten en de berichten op televisie vol van staan. Onze verzorgingsstaat is, met al haar gebreken en tekorten, zonder twijfel aan de wereldtop, onze ziekteverzekering is één van de allerbeste die er bestaan en het aantal mensen dat totaal niet verzekerd is, is in ons

eigen land bijzonder klein, zeker in vergelijking met andere rijke landen.

En toch is alles niet zoals het zou moeten zijn, ook niet bij ons, zeker niet wereldwijd.

Er is wel iets aan de hand?

want nog steeds, we merken het o zo vaak “Arm maakt ziek, ziek maakt arm”. De kloof tussen arm en rijk wordt eerder groter dan kleiner:

Mensen die onderaan de sociale ladder staan, sterven gemiddeld 3 tot 5 jaar vroeger dan mensen die bovenaan de sociale ladder staan.

Mensen met een laag inkomensniveau, die al minder lang leven, verkeren gemiddeld 25x minder in goede gezondheid dan mensen met een hoog opleidingsniveau.

Mensen uit lagere inkomensgroepen hebben meer te kampen met chronische aandoeningen, handicaps, depressies en slaapstoornissen.

17 procent van mensen die in armoede verkeren zegt soms medische zorgen uit te stellen vanwege de eigen bijdrage of de kostprijs.

Maar naast de fysieke gezondheid die mensen in armoede bedreigt, bedreigt armoede ook de geestelijke gezondheid door meer stress die het met zich meebrengt om elke dag, elke maand te moeten zien hoe je die dag of maand door komt!

Enerzijds kunnen we stellen dat ziekte en armoedeval iedereen kan overkomen, dat u en ik, dat wij, daar niet van gevrijwaard zijn, maar anderzijds moeten we het hoofd buigen bij de cijfers die daarnet vermeld werden.

Is de dood dan toch niet voor iedereen gelijk?

Neen, voor de ene komt hij vroeger en gaat er langer een leven in ziekte aan vooraf dan voor de andere. Nog frappanter is dat dit verschil er zelfs van bij de geboorte is, dat kinderen uit een kansarm gezin die er later in slagen de cirkel van armoede te doorbreken, toch nog zullen geconfronteerd worden met die ongelijkheid.

Ook bij de uitwerking van dit aspect van armoede moeten we weer eens vaststellen dat armoede geen probleem is van enkel geld tekort,

maar veel meer nog van een situatie van uitsluiten en niet meetellen, van telkens tussen de mazen van de informatiekkanalen en de maatregelen vallen, en telkens opnieuw stilzwijgend of uitdrukkelijk gewezen worden op het eigen falen, het eigen mislukken, het telkens opnieuw uitgesloten worden uit het hart van velen.

Daarom op deze 3^e zondag van de advent het thema zo in de voorbereiding op Kerstmis: Advent is een oproep. De oproep om de strijd tegen uitsluiting aan te gaan, een strijd die we niet alleen aankunnen, die nooit zal slagen als wij niet vooraan staan in de roep om gerechtigheid. Gerechtigheid waartoe die Goed Nieuws Boodschap van dat Kind van Bethlehem ons oproept en waarvoor dat Kind is gekomen en het leven gaf..

Leven in een veranderende wereld vraagt op velerlei gebied om solidariteit. Solidariteit met hen aan de onderkant van de maatschappij hier en wereldwijd. En die solidariteit geldt niet alleen in deze dagen, niet alleen in de Kersttijd of de Vastentijd maar gedurende het gehele jaar, elke dag weer.

In een wereld waarin in heden ten dage oorlogen woeden dichtbij in de Oekraïne, in Gaza en Israël en op zoveel andere plekken, in een wereld waarin rechtspopulisten die roepen 'eigen bevolking eerst' of 'we zitten vol' is de roep om gerechtigheid, om rechtvaardige verdeling en om aandacht voor behoud van de wereld meer dan voorheen nodig.

Mogen wij in al onze voorbereiding op Kerstmis niet alleen denken aan 'wat zullen we eten', welke versiering past dit jaar ook ons zelf voorbereiden op dat DAT Kind straks ook in ons geboren worden kan en dat zijn boodschap van gerechtigheid, rechtvaardigheid en liefde in ons kan landen. Advent is een oproep daartoe. Mag deze oproep niet aan dovemans oren gericht zijn!

Dat het zo mag zijn.